

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULĂ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 234.

Mercuri 5 (17) Decembrie

1884.

Brașov, 4 (16) Decembrie

Veste îmbucurătoare!

Tinerimea română din Clușiu nu disperă.

Ea suportă cu bărbăție lovirea, ce i-s'a dat în desființarea societății sale de lectură și acum gândește serios la aceea, cum să repareze pierderea.

Nici o scire din câte ni-au sosită dela Clușiu în cursul anilor din urmă, plini de suferințe, nu ne-a înveselit inima mai multă ca acesta.

Dis-amă, că a noastră este junimea română!

Și ntr'adeveră, nu ne-am înșelat în sentimentele ei, nu în curajul și energia ei. Am sperat într'ensă și speranța ni se împlinesce, am avut credință în caracterul și tăria ei și credința aceasta ne-a mântuit de temerile și îndoielile, ce tortură sufletele celor slab.

Cu satisfacțiunea omului ce se bucură de reul și de paguba de-apropelului său scris-a unul dintre microbii nesățioși guvernamentali înainte cu dece zile: „Așa vă trebuie, acum ați aflat ce-ați căutat, ați făcut să cadă societatea frumoasă a tinerilor români, ce avea un scop laudabil, a-ți eschis pe tinerii voștri dela posibilitatea de a se cultiva pe sine pe cale socială....”

Quod non!

S'au înșelat amar cei din haita guvernului, decât au crezut, că cu societatea de lectură „Iulia” se va stinge și focul românesc din inima tinerimei noastre.

Societatea „Iulia” încă nici nu era îngropată și microbii, ce rod cu nerușinare la organismul statului, și începuseră să clănțănescă cu dinții și cu măselele lor „amalgamisătoare,” închipuindu-și că au înaintea lor chiar cadavrul tinerimei române.

Ei au fost așa de orbi și mărginiți de a-și închipui, că societatea „Iulia” a inspirat și a dat viață junimei române, er nu junimea română societății „Iulia.”

Cât de durerosă trebuie să fie deșteptarea lor, când vor vedea realitatea neîndurătoare înainte-le și se vor convinge, că cu toate terorisările și disolvările, viuă și tare este junimea română și viu și tare este sentimentul ei național.

Societatea „Iulia” a murit, se trăiește societatea română ce va urma după densa!

Este irrelevant cum o vor hoteza-o. Ajunge că tinerii noștri din Clușiu sunt decizi de a-și înființa o nouă societate.

Oficioșii au versat lacrimi pentru „Iulia,” care avuse „un scop așa de frumos și laudabil” și care prin „nesocotința” preinșilor „agitatori” a fost nimicită. Nu voim să cercetăm de ce proveniență sunt aceste lacrimi, der le dăcem celor ce se prefac a ne compătimi:

Vi se va da o nouă ocaziune de a reinvia sub alt nume „frumoasă și laudabilă” societate de lectură a studenților români dela universitatea din Clușiu. Stăruți pe lângă d-lu Tisza, ca să aprăbe fără amânare noile statute, ce i se vor prezenta. Căci decât „frumos și laudabil” este scopul, ce-l urmărește junimea română cultivându-se în societăți de lectură, atunci este o crimă chiar în contra constituțiunei existente de-a o oprî dela aceasta, când împlinesc toate formele legale.

Der puțină importă atitudinea, ce-o vor observa în viitor puternicii țilei în afacerea tinerilor noștri dela Clușiu, față cu îmbucurătorul fapt, că ei sunt rezoluți de a ține sus stégul culturii naționale române și de a lupta cu fermitate pentru apărarea lui, folosindu-se de drepturile, ce nu li se pot lua prin nici un fel de ordin ministerial.

În loc de a se boi și de a se sfârși pe ruinele societății „Iulia,” bravii noștri tineri se reculeg, își strâng rëndurile din nou și caută mijloce spre a repară pierderile ce le-au suferit.

Etă așa am dorit și dorim noi să vedem întotdeauna junimea română, tăria și speranța noastră: leală și resolută, credincioasă nemului și culturii românesce, gata fiind în fiecare moment a sări în apărarea națiunei sale, cu devisa: Dumnezeu și dreptul nostru!

Adversarii dică, că noi am fi făcută junimei noastre imposibil de a se cultiva românesce în societatea română.

Se pôte ore așa ceva? Ce putere lumescă ar fi în stare să împedec pe studenții noștri de-a comunica cu părinții, cu frații și cu amicii lor și de-a petrece în societate românesce?

Este Transilvania: în Clușiu ori Clușiu este în Transilvania?

Der cine își va mai da silință de a învăța pe orb să vedă și pe surd să audă! Timpul ne este mult prea scump. De aceea încheiam trâmțind tinerilor noștri din Clușiu o frățescă sêrutare și dicându-le:

Stăruți înainte pe calea, pe care ați apucat, pe calea onorei naționale, a curajului și a virtuților strămoșesci, și geniul Românismului va fi cu voi și cu drepta noastră cauză!

CRONICA POLITICĂ.

„Ellenzék” dela 11 Decembrie scrie un articol, în care își îndreptă totă furia în contra naționalităților, făcând pe Românul, pe Sasul și pe Croatul „trădători ai patriei,” er pe Maghiarul făcându-l „liberal,” „mărinimos.” După ce înșiră un număr de neadeveruri, care culminază în cuvintele: Maghiarul a făcut naționalităților astfel de concesiuni, cum nu-și mai găsesc sêmên pe lume, — dice că e timpul să înceteze politica de cruțare și de fantasii față cu astfel de dușmani, cari sunt gata în fiecare moment să se revolte pe față în contra vieții Maghiarilor, căci fiecare articol al ăiarelor lor este proclamațiune revoluționară. Dacă până acum nu s'au revoltat — afară de Croați — acesta se datoresce împrejurării, că n'au primit încă de nicăiri o provocare la revoltă. O foia „olaha,” dice „Ellenzék,” a scris de curând, că ei vor duce lupta în contra Maghiarilor până la cuțit. „Ce pôte însemna acesta altceva, decât revoltă pe față? Și cine ne pôte asigura, întrăbă foia clusiană, că naționalitățile n'au primit într'o zi din năuntru și din afară semnalul de revoltă pe față?.... Trebuie să folosim timpul până ce avem puterea în mână și până când avem la spatele puterii noastre și puterea monarhiei.” În urmă gratifică „Ellenzék” naționalitățile cu titlul de orde barbare. Stilul e omul!

În Pesta a apărut o broșură, ce se dice a fi sașională. Ea este intitulată: „Societatea noastră și misiunea noastră națională” și autorul ei (pôte Grünwald?) se ascunde sub anonimul Censor. Acesta desvotă nisce idei forte exotice. El dice, că Maghiarii trebuie să concureze în cultură cu Rusia (a nimerit'o), căci decât nu, Slavii și Românii cari au același rită cu

Rușii vor fi atrași de cultura rusescă. Spre scopul acesta „Censorele,” cu ideile necensurate, ne anunță o străformare politică-democratică și în fine „social-democratică” prin ridicarea valorii politice a elementului burges, care acum numără cam la 650,000 capete. Micii nobili și posesori unguri se amalgameze cu burgesii dela orașe și se creeze astfel o mare clasă de mijloc unguresc. Societatea maghiară se fie deșteptă și se lucreze. Ce a făcut ea de 800 de ani? A amalgamat naționalitățile? A creat o națiune omogenă maghiară? Nu! Rusia e aprăbe de a se constitui și noi încă nici după o miă de ani nu sntem constituiți..... Der încă nu este prea târziu, încă n'am pierdut nimic, decât o clasă de mijloc și luă cauza în mâna ei... — Speranțe deșerte. Ce nu s'a putut face într'o miă de ani, nu se va face nici odată. Dintr'un stat poliglot niciodată nu se va face o casarmă ungurescă.

În ședința de Sămbătă a senatului român, ministrul de externe Sturdza a răspuns la interpelarea, ce i-s'a făcut în afacerea șicanărilor, la cari sunt espusii esportatorii români din partea autorităților unguresce la importarea vitelor și porcilor în Ungaria. Ministrul a declarat, că Ungaria a interzis importarea vitelor și a motivat acesta pe faptul, că în România există încă epidemia de vite; mai departe a declarat, că oprirea importării porcilor a motivat'o Ungaria pe faptul, că în Steinbruch a izbucnit, între porcii importați din România, bola de unghii. Ministrul adause, că dacă e vorba ca guvernul să cêră deschiderea granițelor, cetățenii trebuie să vegheze, ca epidemia să dispară.

Într'o publicațiune inspirată de prințul egipten Halim, care apără mai deunăzi în Constantinople, se probază, că Chedivul Tevfic-pașa este incapabil de a guvernă, că populațiunea indigenă egiptenă îl urăse, că la curtea din Constantinople este neplăcut și că Arabii ortodocși ce feresc de el. De aici deduce autorul broșurei, că sub Tevfic niciodată nu se va pute regeneră. Din contră prințul Halim intrunesc în persoana sa toate calitățile, cari se receră spre a face din Egipt sub egida Sultanului un imperiu prosperator. Această publicațiune a răspândit faima, că la înalta Pörtă se ventilă proiectul de a suplini pe Tevfic prin prințul Halim. Cei din Constantinople protestă cu totă energia în contra acestei faime, dicând, că prin acesta numai s'ar complică situațiunea și mai rău în Egipt, de cum este acuma. Din contră bărbații politici de pe lângă Pörtă otomană vor fi în mare rezervă și nu vor afirmă drepturile lor, până când nu se vor lămuri pe deplin diferențele dintre Anglia și dintre puterile signatate. Din contră pretențiunea Germaniei și a Rusiei de-a fi reprezentate în comisiunea internațională egiptenă pentru datoriile statului, au făcut pe Turci să mediteze asupra cestiuunii, că ore n'ar fi îndreptățită și Turcia de a fi reprezentată în acea comisiune?

Tinerimea română în Clușiu.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

Clușiu în Decembrie 1884.

Junimea română dă semne nou de viață. Trebuie să constatem din capul locului, că așteptările șovinștilor încep a se dovedi deșerte. Și într'adeveră multe s'au combinat din partea lor cu desființarea „Iuliei.” Ei cred, că îndată după disolvarea ei se va disolvă și idea de concordă dintre junii români. Ei cred, că disolvarea „Iuliei,” servind Românilor de „învețatură,” va pute face ca junii români unul câte unul să părăsescă idea solidarității. Ei cred, că junimea română șicanată până la estreme se va converti în principiile ei resolute și astfel urându-i-se țilele nu se va mai gândi la înființarea vre-unei alte societăți române. Ei sperau pôte, că chiar în urma ăstor șicanări se vor pute citi numele junilor români în lista membrilor vre-unei societăți maghiare și în urmă — ceea ce mai cu sêmă lui „Ellenzék” nu-i prea convine — că astfel vor fi scăpați Maghiarii Clușiani de surprinderi neplăcute cu bilete de invitare scrise în limba română.

Însă ce s'îi faci, tinerii români nu sunt nici de-cum aplicați a juca după cum le cântă contrarii lor. Ei nu pot fi dispuși la acesta, în vreme ce conflictul de principii între ei și tinerii maghiari din ce în ce devine mai acut. Potu pretinde ori și ce puternicii țilei, voru fi ascultați și îndestulți intru toate de tinerimea noastră, de una însă nu se potu lipsi ai noștri în favorul și de dragul lor, adică: de sântul românesc și de iubirea cătră nărul român, cătră limba și instituțiunile române. Ear acestea le ceru ei ca jertfa dela noi! Voru fi ei pôte capabili de a înscenă și alte scandaluri, voru puté compune pamflete și mai multe în batjocura nărului nostru cântându-le în publicu, voru puté, decă le va da mâna, să disolve deei și sute de societăți românesce, nu voru fi însă niciodată în stare de a face pe junii români să renunțe la naționalitatea lor, a-i face să-și uite de limba și poporul lor, din sinul căruia au eșit. Unu adevărul acesta, care este admisu pretutindenea între Români, și ar trebui să fie recunoscutu chiar și de ei. S'au înșelat ei în multe celea, ori de câte ori era vorba de atitudinea Românilor, s'au înșelat întotdeauna ca și acum.

Contrarii noștri credu, că totu ce e românesc aici vine dela »Julia« și că nimicindu-se ea se va nimici totă viața românească din Clușiu. Faptele dovedescu însă contrariul, căci în locul »Juliei« morțe, se proiectează deja altă societate, cu caracteru ca și alu celei disolvate, ba pare-mi-se s'a și pusu în lucrare compunerea statute-lor viitoare societăți, cari voru fi înaintate nu peste multu timpu guvernului spre întărire. Le va aprobă ori nu d. ministru de interne, acăsta e cestiunea viitorului și nu o putemu sci. Scimă însă, ceea ce e sfântu înaintea tuturor ascultătorilor români de la Universitate, că suntemu rezoluți de a luptă și noi intru câtu putemu pentru drepturile ce competu universitarilor în genere.

Era unu vechiu obicei în viața Clușiană română, ca societatea »Julia« în fie-care anu să-și țină concertulu său împreunatu cu petrecere de danțu precum și maiialul său, spre înmulțirea averei sale. Acestea erau petrecerile publice Românesce în Clușiu. La aceste petreceri se adunau Români nu numai din locu, ci și din juru, dându astfel obolul lor pentru sarijinierea societății »Julia«. Pe de altă parte aceste întruniri serviu ca unu centru de întâlnire între Români Clușiani și cei din juru. »Julia« acum nu mai există, ér urmarea cea mai de aproape ar fi, ca Români Clușiani să nu-și mai pôtă petrece românesce, să nu-și pôtă da mai multu espresiune sentimentelor sale românesce și în urmă ca junimea și cei mai bătrâni ai noștri să fie puși în stare de separațiune absolută. La așa ceva tinerii noștri nu se putéu învoi în nici unu casu. După o scurtă chibzuală ei hotărâră, că petrecerea are să se țină în totu casul și în anul acesta. Acăsta decisiune resolută a lor a avut efectulu său, aflând răsnetu în inimele tuturor inteligenților români Clușiani. Lucrurile au mersu însu și mai departe și abia câteva zile dela desființarea »Juliei« vedem pe inteligenții noștri mai bătrâni dându mâna cu tinerii și dicându-le: »faptulu, care era să-lu săvârșiti voi singuri, ilu vomu săvârșiti toți dimpreună.« Frumosu documentu acesta din partea inteligenței și cu atât mai nobil, câtu prin elu s'a datu nascere la o epocă nouă, o epocă cu multu mai frumoasă în viața tuturor Românilor Clușieni.

Planulu odată făcutu s'a și pusu în executare îndată, fiindu însărcinatu unulu dintre cei mai bătrâni, ca să convôce (prin insinuare la poliția) o ședință. Acăsta s'a întâmplatu și în ziua de 12 Dec. la 6 ore s'era, v'edurăm toți bătrâni și tinerii întruniți în sala casinei române. Mai întâiu s'a adusu pe tapetu cestiunea, că

spre ce scopu să se aranjeze petrecerea și să se facă balu formalu ori numai »concertu împreunatu cu petrecere de danțu.« Dl. Dr. Isacu relativu la punctulu primu propune, ca venitul petrecerei să se întrebunțeze în folosul școlii de fete ce se va înființa în locu, ér p'rintele Podoba că în folosul școlii de băieți. Se primesce propunerea d-lui Dr. Isacu cu modificarea, ca din venitul totalu să se dea o parte anumită în folosul școlii de băieți. După ce se primi cu unanimitate și aceea, că petrecerea să fie »concertu împreunatu cu danțu« și altele relativu la dispozițiunile ce sunt de a se luă față cu petrecerea, se procese îndată la alegerea comitetului. Comitetulu s'a alesu în număr de 16 și este următorulu: Președ. d. adv. Iuliu Coroianu, v. preș. d. stud. fil. Constantinu Popu, cassaru d. adv. Emericu Popu, controloru d. stud. sciinț. nat. Michailu Pervu, secretaru stud. iur. Iuliu Dombradi. Membri în comitetu domni: adv. Almășanu, stud. med. Andressi, stud. iur. Octavianu Boeru, stud. med. Aurelu Ciatu, stud. iur. Agustinu Chețanu, stud. iur. Enea Draia, adv. Dr. A. Isacu, Drd. fil. Silvestru Moldovanu, stud. iur. Valeriu Morariu, adv. Alexie Popu, stud. iur. Leonu Scridonu.

Comitetulu este compus din membri bravi și harnici, ceea ce ne face să sperăm, că petrecerea noastră va fi la înălțimea sa. Cu viuă bucură trebuie să constatelu, că prin acăsta s'a pus basu unei legături mai intime între inteligința și junime, cari pân' acum așa dicându trăiau în unu felu de isolare unii față cu alții. Faptulu e frumosu și era cu atât mai de doritu, fiindcă astfel unitu »în cugete și în sântiri« vomu puté dovedi o energiă cu multu mai mare intru apărarea drepturilor noastre.

Murgilă,

TELEGRAMA PART. A „GAZ. TRANS.“

Sibiu,*) 15 Decembrie s'era 1884.

Procesulu de pressă intentatu d-lui G. Barițu s'a terminatu. Tribunalulu a achitatu pe d. Barițu în unanimitate. Președinte a fostu d. Szekacs, judecator d-nii Roșca și Jahn, acuatoru d. procuroru-substitutu Tribus, apărătoru d. Fruhbeck. Jurați au fostu d-nii Albrecht, Borger, Jahn, Krei-ler, Lauterbach, Quant, Reinert, Robiesek, Satler, Scherer, Schusnig, Zimmermann.

SCRILE ȚILEI.

După raportulu inspectorului școlar Koos, în anul 1883/4 numărulu copiilor obligați a merge la școlă în comitatulu Brașovului a fostu 15,890. Dintre aceștia după confesiune au fostu 5992 gr. or., 1819 rom. cat., 38 gr. cat., 501 elvețiani evang., 7337 aug.-b. evang., 61 unitari, 142 mosaici. După naționalitate: 6,028 români, 4994 maghiari, 4847 germani, 11 sârbi, 6 ruteni, 4 croaii. Numărulu copiilor cari au cercetat școlă e 13,672. După confesiune au fostu: 5006 gr. or., 7020 augsb. evang., 1040 rom. cat., 409 elvețiani evang., 1040 rom. cat., 32 gr. cat., 23 unitari, 142 mosaici. După naționalitate: 5035 români, 4573 germani, 4043 maghiari, 11 sârbi, 4 croaii, 6 ruteni.

Se scrie din Oravița, în Bănatu, că în minele de cărbuni de la Annina au perit 70 de omeni. Amănuntele acestei nenorociri nu se știu încă.

*) Telegrama acăsta ni s'a espedatu Lunu din Sibiu la 3 ore 40 minute d. a. și amu primitu abia la orele 6¼ s'era. Nu înțelegem de ce acăsta întârziare. — Red.

»Curierulu financiaru« spune, că Dumineca trecu s'au întrunit în localulu școlii de comerț din București mai mulți elevi cu diplomă ai acestei școlii. Acăsta întrunire provocată de d. Teodoru Stăfănescu directorulu școlii și în același timpu directorulu Băncii Naționale, au asistatu mai mulți neguțari însemnați din orașu. D. Teodoru Stăfănescu a ceru celor prezenți unu proiectu de lege elaboratu de el și pe care îl va prezentă d-lui ministru de comerț, agricultură și domenii, în scopulu d'a se înființa 4 școli superioare de comerț, la București, Iași, Craiova și Galați. Proiectulu a fostu primitu în aplause de asistenți. Ar fi de doritu, ca elu să obțină și adesiunea ministrului respectiv, dice numitul d'iar.

Diarele din București spun, că d. B. P. Hășagiu și-a dat demisiunea din postul de director alu arhivelor statului, ca să pôtă fi deputatu.

Dra Bărescu va juca în curend în tragedia »Hans-rolu« de Ernest v. Wildenbruh, care se va reprezenta cu multu studiu în teatrulu de curte din Viena. În acest piesă voru juca: Lewinsky, Strassman, Robert, Halenski și Devrient. Artista noastră va juca rolulu Adelei.

Se asigură, dice »Posta« din Galați, că cassa comercială Cohen din Brăila și București a încetat plătu. Pasivulu său ar fi peste unu milionu. Piața Brăilei e mai de locu angajată. Bucureștii însă e aproape singura piață atinsă. Se dice că numai Banca Națională are a luă 300,000 lei.

Acelaș d'iaru spune, că niște greci, ce de câțiva timpu bântue orașulu Galați, și ai căroru capi suntu chifaloniții Gherasim Macri, Dionisie Macovela și Dimitrie Coruzi, au fostu prinși pe când spârgeau zidulu în dreptulu comptuarului d-lui H. V. Frigătoru din strada Brașovenilor. Rău făcătorii au mărturisitu singuri faptul. Ei se află închiși la poliția.

Se scrie din Znaim, că acum câteva zile d-șora Ana Slatinschi din Niclovițu lângă Znaim și-a serbatu 102 aniversare a nascerei. Ea e încă voinică, își aduce aminte de multe pățanii din tinerețe, vederea și auzulu îi suntu pre puțin slăbite și lucră și acum la ciorapi cu igița etc.

Din Stuttgart se scrie, că căpitanulu D. Max. Plessner a inventatu unu aparatu numitu »antiphon«, menitu scuti pe cei ce șed în apropiere de musicanți, să-i aud neîncetat. Aparatulu e mic și se pôte purta la lanțulu de césornicu ca și medalionulu.

Astă s'era se va reprezenta la teatrulu germanu piesa »Ein Blitzmadel«, comediă cu cântece în 4 acte, de Carol Costa. Măne s'era va păși d-na Wald-Milar prima cântăreță de operete de la teatrulu regal din München, în piesa »Giroflé-Girofla.«

Ordinațiunea ministerială cu privire la dări.

Ministrulu de finanțe Szapary a dat următoarea ordinațiune:

»După rapôrtele sosite, publiculu economu este în timpul de față, — din cauza scăderii extraordinare a prețurilor produselor economice și prin acăsta din cauza stagnării afacerilor, — multu împedecat de a plăti punctu-

FOILETONU.

Din basmele populare române.

Cei doisprezece frați și fata cu p'erulu de aur.

Nu trecu multu și feciorulu auți pe smeoica dicându: — Dragu lemnutu, aprinde-te și luminează așa de frumosu, cum n'ai luminat nici odată, că amu doisprezece feciori, cărora li se voru tăia capetele. Îndată se aprinse intr'unu unghulețu unu lemnutu putredu, luminându așa de frumosu, de gândei că toate luminile din lume suntu acolo.

După aceea auți ér pe smeoica dicându: — Dragă lăutu, cântă cum n'ai mai cântatu nici odată. Lăutu încep să cânte așa de frumosu, de gândei că toate muzicile din lume suntu acolo.

În urmă mai auți feciorulu pe smeoica dicându: — Dragă sabiă, du-te unde suntu cei doisprezece feciori și cele douăsprezece fete, și ce-i afla în marginea paturilor să le tai capetele. Sabia sări îndată din cuiu, trecu prin p'areți în casa cu 12 paturi și tăia capetele fetelor, fiind-că ele erau la margine.

Acum dise calulu cătră fecioru: — Scote iute din grajdul caii fraților tăi și adu-i pe unulu câte unulu din casă, pune-i pe cai și să plecăm, că de unde nu perim. Feciorulu celu micu făcu așa, după ce calulu suflându cu nara adormi bine pe toți argații, porni pe

frații lui înainte, încăleca apoi și elu și porni după ei. Smeoica după câțva timpu se duse în odaiă să v'edă, dacă sabia i-a implinitu porunca. Când intră înăuntru găsi capetele fetelor tăiate, ér feciorii nicăiri. Atunci încep a răni, încăleca repede pe drăglă și porni după feciori. Uitându-se ea în susu v'edă pe feciorulu celu micu înălțându-se în susu cu calulu și neputendu-lu ajunge strigă Smeoica: — Ha, fecioru de lele, blăstămată fieți omenia! Când mai vii la mine? — Viu să-ți iau lemnutul ce arde atât de frumosu.

Calulu se sui apoi până la norii cei turbați, ér smeoica se întorse înderētu. Când era susu de totu, feciorulu se uită în josu cătră pământu, unde zărise ceva strălucindu. La cererea lui calulu ilu scobori josu în mijloculu unui drumu, unde era acelu lucru strălucitoru: unu firu de p'eru de aur. Calulu i-a disu: — Ori ilu vei luă ori nu, totu are să-ți pară rău. — Atunci mai bine să-ți pară rău, că l'amu luat, decâtu că nu l'amu luat, dise feciorulu. Ridică firulu de p'eru, ilu puse în șerparu (curea) și plecă să ajungă pe frații săi. Acestora le spuse totu ce s'a întâmplatu la curtea smeoicii și le arată și p'erulu de aur.

Acum merseră toți frații și se băgară servitorii la unu împăratu. Afară de celu micu, toți ceilalți frați și-au v'endutu caii. V'edându ei, că fratele lor celu micu e în stare să-și țină calulu, prinseră ură pe elu și ca să-lu p'erdă, ilu p'iră împăratulu, că elu scie unu lemnutu, care luminează câtu toate luminile din lume. Împăratulu ilu chemă la sine și îi dise: — În 24 de ore să-mi aduci lemnutul, care luminează, că de unde nu capulu

nu-ți mai stă la locu. Feciorulu v'edă că a făcutu rău de a destăinuitu totu fraților săi, și se duse plângându la calu, căruia îi spuse ce i-a poruncitu împăratulu. — Nu mai fii sup'ratu, îi dise calulu, ci du-te de-mi adă o covată de jaru și o cupă de lapte și apoi vomu pleca. Feciorulu îi aduse calului ce-a cerutu și, după ce mâncă, plecară. Câtu ai clipi din ochi, feciorulu ajunge la curtea smeoicii. Feciorulu descăleca și duse calulu la ușa odăii unde dormea smeoica; suflă apoi calulu cu narea pe ușa și adormi bine pe smeoica. — Du-te acum în casă și lângă gura smeoicii vei găsi unu ciutucu putredu, să-lu iai și, când vei eși să trântesci ușa, încâtu să se cutremure casa. Feciorulu făcu cum ilu înv'etă calulu, iute încăleca, căci și smeoica se trezi și încăleca pe drăglă, plecându după elu să-lu prindă. Când se uită în susu, v'edă pe fecioru înălțându-se. — Când mai vii? ilu întrebă ea, după ce v'edă că nu-lu pôte ajunge. — Viu să iau lăutu, îi răspuse feciorulu. Acesta cum ajunge la împăratulu, puse lemnutul în mijloculu ocolului și îi dise să s'aprinde și să lumineze ca nici odată. Îndată se făcu o lumină, de gândei că totă lumea e în focu. Împăratulu se spăria de atâtă lumină și dise feciorului să siingă lemnutul. Feciorulu porunci lemnutul de se stinse și-lu dete împăratulu. Acesta ilu cinsti cu bani atât pe elu câtu și pe frații lui. S'au dusu apoi cu toți intr'o cărciumă să bea. V'edându cei unsprezece frați, că celu mai micu are mai mulți bani decâtu ei, ilu p'iră a doua d'impăratulu, că scie o lăutu, care cântă mai frumosu decâtu toate muzicile din lume. Împăratulu chemă pe fecioru și îi porunci ca în 24 ore să aducă lăutu, că de unde nu, capulu nu-i mai stă unde. Feciorulu se duse plângendu la calu și-i spuse

tuală cheltuielile ordinare economice și prin urmare și sarcinile statului. In interesul contribuabililor am hotărât așa dară, ca, la perceperea dărilor și a cererilor de felul acesta din partea statului, executarea hotărârilor art. de lege XLIV din 1883 să se indulgescă. Cu privire la acesta dispun:

I. Relativ la dările directe și la cererile erariale ce au să se percăpă după felul lor: 1. In contra comunelor mici și mari a orașelor cu magistrat regulat și a municipiilor, precum și in contra altor persoane numai atunci are să s'aplice execuțiunea, dacă n'au plătit o sumă corespunzătoare prescripțiunii anuale, observându-se la acesta, că aci are a se înțelege aceea sumă, ce rezultă dacă se iau la un loc sumele anuale ale dărilor directe, ale datoriilor pentru dijma de vin și contribuiriile regulării apei. Ca datoriile anuale a dărilor fonciare are să se ia in acele comune, in care după noul catastro s'a pus o sumă mai mare ca in anul 1883, baza cea mai mică din 1883. 2. Plăți in rate au să se trecă in socotelă in ordinea următoare: a) interese pentru întârziere și cheltuieli de execuțiune, b) taxe pentru eliberare de armată, c) datoriile pentru dijma de vin, d) dări directe împreună cu adaus, e) contribuiriile anuale pentru regularea apei. 3. Cu deosebire să se bage de seamă, ca la secestrării toate acele obiecte, care după lege nu se pot lua, să fie eschise dela secestrare, mai departe ca animale vii numai atunci se pot vinde prin licitațiune, dacă se poate obține un preț aproape corespunzător estimării locale.

III. Datoriile timbrelor și competențelor, ce au nemijlocit să se plătescă, cu privire la: 1. competențe, care sunt in pericolul d'a se prescrie, sunt de incasat necondiționat pe calea execuțiunii; 2. de asemenea competențe după cumpărare și vânzare și donare sunt de a se incasa necondiționat, pe când cele după moștenire pentru sumele ce sunt de plată in 1884 se pot incuviința rate pe garanție; 3. pentru cele mai vechi, adică din restanțele de competențe ce ajung până la capătul anului 1883, se poate incuviința din casă in casă o amânare, dacă a treia parte s'a plătit imediat.

III. Datoriile ne-amintite nu intră in sfera hotărârilor luate aci. Inspectorii de dări au să ia măsurile corespunzătoare conformu acestei ordinațiuni sub responsabilitatea personală.

Cestiunea agiului in parlamentul român.

„Curierul Financiar” scrie:

Crisa economică prin care trecem nu mai e un secret astăzi pentru nimeni. Agiul esorbitant al aurului, preocupându in gradul cel mai înalt țera înțregă, a ajuns a forma obiectul îngrijirilor generale și a găsi ecoul său până in Parlament.

Luni, d. deputat Paladi anunță guvernului o interpelare, care fu dezvoltată in ședința de Joi, și urmată de o moțiune scrisă de d-nii deputați: Petru Carp, Cogălnicenu, Epurescu, Dim. Butculescu și Paladi, prin care cerea, ca guvernul să inceteze cu baterea monedei de argint și să numescă o comisiune pentru a studia cestiunea etalonului unic de aur.

Au vorbit pentru această moțiune d-nii Paladi și Petru Carp, er contra d. general Lecca, ministru de finance, d. Emil Costinescu, d. Campinenu, ministru de comerț, d. Stolojan și in fine primul ministru d. Ionu Brătianu.

Discuțiunea a absorbit totă ședința de Joi și a durat până seara la 7 ore, când puindu-se la vot mo-

țiunea de care vorbim mai sus, s'a respins de comitetul delegaților și de marea majoritate a Camerei.

Era și natural. Toți cunosc, că crisa monetară prin care trece România astăzi se datorește unei rele situațiuni economice provocată de dificultățile de lasă importățiunile asupra esportațiunilor și care reclamă o plată in aur de 190 și mai bine de milioane in străinătate, in care intră și anuitățile datoriei publice in suma de 50 milioane. Dacă produsele noastre, care stau grămădite in porturi și in toate centrele noastre comerciale ar fi fost căutate anul acesta cu aceeași preferință cu care au fost căutate in alți ani de piețele consumătoare ale Europei, acestu deficit ar fi fost acoperit și am fi avut încă un escedent de numerar — aur in țera. Din nefericire, după cum am arătat și cu altă ocaziune, recoltele fiind pe de-o parte bune in totă Europa anul acesta, er pe de alta concurența Indiei, a Egiptului, a Americii și a Australiei fiind din cele mai zdrobitoare pentru noi, a trebuit forțamente să cădem in una din acele situațiuni rele economice, din care nu putem eși, decât dacă ne-am schimbat viața.

După unii, între cari ne putem enumera și noi, această schimbare de viață consistă in faptul d'a rezolvă cât mai repede posibil cestiunea agricolă și cestiunea industrială in sensul protecționist, pentru a restabili Balanța Comercială, și prin ea a face să diminueze importățiunile, să sporască esportațiunile și-o dată cu acestea să dispară și agiul său să revie la starea sa normală.

După alții, această schimbare de viață ar fi adoptarea etalonului unic de aur prin transformarea stocului de argint al Băncii Naționale și rambursarea in aur a Biletelor ipotecare, retrase din circulația de aceeași Bancă pe comptul statului.

Partisanii acestei din urmă soluțiuni au fost in Cameră d-nii Petre Carp, Paladi și ceilalți semnatori ai moțiunii.

Acești domni deputați nu voiesc a recunoște reua stare economică de care ne plângem; ei atribuesc cauzele rului prea marelui afluențe de metal alb și prea marelui afluențe de bilete de bancă; cu alte cuvinte, pe când noi credem in o stare economică rea, propunătorii moțiunii cred in o stare monetară rea. Pe când noi cerem a ne schimbat sistemul economic, propunătorii moțiunii cer a ne schimbat sistemul monetar și a adoptă etalonul unic de aur.

Asupra acestor două versiuni s'a concentrat discuțiunea in cameră. Acum dacă trebuie să ne spunem și noi cuvântul nostru, in sfera competenței noastre ca unii ce ne ocupăm exclusiv de asemenea cestiuni, n'am pute servi mai bine cauza adevărului in această grea cestiune, decât arătându aci, că dacă emisiunea Biletelor de Bancă ar fi fost mai mare decât cea provădută cu legea Băncii Naționale, și dacă circulațiunea metalului alb ar fi fost mai mare decât trebuințele țerii, am fi fost foarte dispuși a recunoște împreună cu adversarii noștri, că cauza rului de care ne plângem astăzi ar residă in rului sistem monetar ce avem. Din momentul însă ce Biletele in circulațiune sunt in raport cu incasul metalic al Băncii și moneta de argint, pe când in alte țeri e de 70 și de 60 franci de cap de locațiune, la noi este numai de 24 franci, suntem obligați a recunoște că agiul esorbitant ce se observă între hârtia și aur nu poate fi decât efectul unei rele situațiuni economice trecătoare, care se poate combate erăși printr'o altă situațiune economică indreptată.

Afară de acesta, admițându că atât Biletele de

Bancă cât și circulațiunea metalului alb ar fi întrecându măsurile prescrise de lege, acesta ar fi autorisat să poată propunătorii moțiunii a cere intrarea in legalitate, er nu a propune etalonul unic de aur.

Dacă propunătorii moțiunii și-ar fi dat seamă că etalonul unic de aur nu-l au de cât țerile bogate in aur și dacă ar fi urmărit de aproape lucrările progreselor monetare ce se tin in fie-care an de omenii cei mai competenți ai Europei, ar fi vedut de sigur, că cestiunea monometalismului și bimetalismului ne fiind încă rezolvată de cercurile competente la care ia parte Europa înțregă, ea nu s'ar putea rezolvă la noi printr'o simplă moțiune depusă pe biuroul camerei.

DIVERSE.

Boerii la Români. — Asupra boerilor d. A. D. Xenopol profesor la Universitatea din Iași espuse cam urmatoarele idei: „Nobleța este unu product fatal al diferinței claselor. Diferința nu poate incepe decât după ce poporul s'a așezat și s'a constituit averea individuală prin luarea in proprietate a pământului. Cei mai înzestrați de natură și mai favorizați de noroc devin bogăți, er ceilalți rămân săraci. Bogăția le dă o precumpănire firască asupra masei populului, pe care o supun in curându la slujbe in folosul lor. După ce statele se constituiesc, se formază cu timpul obiceiuri, mai apoi și legi, cari consfințesc folosele dobândite, și atunci nobleța se caracteriză și se inchiagă. Regii pot să oprescă această nobleț, prin incuviințarea titlului de nobil, dat unui om de rând, însă această hărăzire este intotdeauna insoțită de dăruirea unei moși, căci idea unui nobil sărac este o idee contradicțoare. De aci se vede că nobilii îndată ce perd averea, nu întârzie a se cobor in rindurile mulțimei și că chiar sub ochii noștri se înalță necontentii omenii prin bogăția lor in rindul nobililor, cel puțin ca rang social, dacă astăzi nobleța a incetat de a mai avea privilegii politice. La Români nobleța s'a născut in același mod și a fost precedentul diferinței claselor. N'are dreptate Bălcescu când spune, că la Români n'a existat niciodată nobleța de sânge. Ea există la Români cu mult timp înainte de descălecare, anume încă in Transilvania, sub dominația maghiară, unde sunt pomeniți înainte de descălecare: nobili, voveoși și cnezii români. (D. Xenopol citează unele documente de pe timpul lui Stefan și de la anul 1274). Români cari au venit de peste munți erau mai alesu element boeresc, cu slugile lor. Din această emigrare a boerilor din Transilvania precum și din maghiarisarea celor rămași se esplică peirea totală a elementului boeresc de peste munți. In lecțiunea a II-ua d. A. D. Xenopol s'a ocupat de existența unei noblețe de sânge la Români de dincolo de Carpați, după constituirea Munteniei și a Moldovei.

Cina hoților. — Unu banchet foarte ciudat s'a dat in o seară la Londra, in Little-Wild street. Este vorba d'o cină pe care o societate filantropică — St.-Gilles-Mission — dă in fie-care anu criminalilor liberați, pe cari ii ia la eșirea lor din inchisore și caută a-i căpătu pentru a-i face să devină omeni de trebă. Peste 200 din acești criminali liberați de diferite eșări, luau parte la acestu banchet, presidat de lordul primar d. Notage. Aci se aflau hoți cari furaseră cu său fără spargere, borfași, falsificatori etc. Totul s'a petrecut in modul cel mai respectabil. Criminalii cari erau față au mâncat foarte mult, au beut ceai — și nimic de cât ceai — cât au voit și au aplaudat alocațiunile ce li s'au adresat. Lordul-primar a spus că a întâlnit chiar in acea și pe lordul Salisbury, care a arătat mult interes pentru opera societății St.-Gilles-Mission și criminali au manifestat via plăcere ce le-a pricinuit această scire, mâncându cu mai mult nesațiu. Unu alt membru al societății filantropice le-a recitat nisce versuri. Unu altul le-a vorbit pentru cea mai bună beutura, observându-le, că consumația alcoolurilor este mama tuturor delicțelor. In fine, s'a presintat unuia din stâlpii acestei societăți, d. Wheatley, unu césornic de aur, care se dice că a fost produsul unei subscripțiuni făcută chiar de către criminali. D. Wheatley a parut foarte mișcat d'astă dovadă de intrarea criminalilor pe calea virtuții. A doua și însă, a circulat sgomotul că d. Wheatley, intrându acasă, n'a mai găsit césornicul in buzunar! Este greu de a pute susține cu siguranță, dacă acestu sgomot a fost său nu intemeiat.

Universitatea din Casan. — In zilele acestea, Universitatea rusă din Casan și-a serbat a 80-a aniversare. Are 1026 studenți și 91 de catedre, posedă două biblioteci, unu observatoriu, unu museu de archeologie, o grădină botanică, 26 laboratorii și mai multe clinici.

Hârta din lemn. — In America se fabrică hârta din lemn. Dacă dimineța la 9 ore se taiă unu brad, a doua și la 6 ore dimineța se tipăresc diare pe hârta făcută din el.

ce i-a poruncit împăratul — Nu te teme, dise calul, adă-mi două coveti de jar și două cupe de lapte. Feciorul i aduse calul ce ceruse și după ce mâncă, plecară și ajunseră la curtea smeoicei. Calul îi spuse unde e lăuta și suflându cu nara pe ușa de adormi bine pe smeoica, feciorul intră in casă, luă lăuta dela căpătu și ei și când eși trânti ușa așa de tare, încât s'a sfărmat. Smeoica se deșteptă, încalcă repede pe draglă, dar feciorul se și înălțase in aer. Vădându-l smeoica îl întrebă: — Când ai să mai vii? — Viu se iau sabia, îi răspuse feciorul. Cum ajunse la împăratul, se opri in ocolul palatului și dise lăutii să cânte cum n'a cântat nici odată. Totu orașul, cu micu cu mare incep să jöce, fără să șie de ce, așa de frumos cânta lăuta. Insuși împăratul incep să jöce de nu se mai pute opri. — Oprese lăuta, că moru jucându, strigă elu către fecior. Acesta porunci lăutii să tacă și o dete împăratului, care lu cinsti atât pe elu cât și pe frații lui cu bani. Ducându-se frații la cărbun și vădându că și de astă dată fratele loru cel mic are bani mai mulți, îl pâră la împăratul, că are o sabie, cu care aru pute fi biruit toți împărații. Feciorul fu chemat inaintea împăratului, care i porunci să aducă in 24 de ore sabia, că de unde nu, nu i va mai sta capul unde i stă. Feciorul se duse la calu plângându și i spuse ce i-a poruncit împăratul. Calul îl incurajă să nu i fie temă și după ce i dete două coveti de jar și două cupe de lapte, plecară și intru clipă ajunseră la curtea smeoicei. Acum dise calul către fecior: — Să fii cu băgare de seamă, că sabia e atârnată pe pârte la patul smeoicei; ca s'o iai, trebuie să te

pleci peste peptul ei. Suflă apoi calul cu amândou nările, ca să adormă și mai bine pe smeoica.

Feciorul intră inăuntru și se duse la pat și, când puse mâna pe sabie, acesta făcu unu sgomot așa de mare, încât smeoica s'a deșteptat, a pus mâna pe fecior și l'a legat in țera. După aceea lu unu buciun și suflă in patru colțuri de lume; îndată se adunară smei câtă frunză și erbă. Apoi smeoica a poruncit acelora dintre ei, cari erau ferari, să facă unu stâlp de fer și să lege de elu pe feciorul până va veni ea, că se duce să aducă pe soru-sa din a noua țera, ca apoi amândou împreună să lu mance.

Când lucrau smei mai voinesce, calul se repeși între ei și incep a-i bate cu atata furie, încât in scurtu timp ii spulberă, făcându i să fugă care n'cătrău putu. Apoi se puse calul și rupse cu dinții lanțurile feciorului, și după ce l'u eliberă, îi dice: — Ia iute sabia, scutro cât vei pute de tare, incalcă repede și se mergem. — Smeoica, care era tocmai la soru-sa, a auțit sunetul săbiei și îndată a și crepat de necăz. Feciorul ajunse la împăratul și i dete sabia. Acesta, vădându o atât de ruginită, n'a vrut să cređă, că aceea e sabia, care taiă singură, numai să i poruncesci. Feciorul ceru atunci să i se aducă inaintea cățiva condamnați la morțe. La porunca împăratului se aduseră trei omeni, cu cari sabia se și arate măestria. Feciorul se adresă către sabie: — Dragă săbiora mea, taiă capetele celor trei omeni. Abia isprăvi vorba, și capetele nu mai erau la locul lor.

(va urmă.)

Cursul la bursa de Viena
din 15 Decembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	124. —	Bonuri croato-slavone	100. —
Rentă de aur 4%	95.75	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.25
Rentă de hârtie 5%	90.75	Imprumutul cu premiu ungar	117.25
Imprumutul căilor ferate ungare	145.25	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	116.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	97.50	Renta de hârtie austriacă	81.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	119.75	Renta de arg. austr.	82.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	106. —	Renta de aur austr.	104.05
Bonuri rurale ungare	100.50	Losurile din 1860	135.90
Bonuri cu cl. de sortare	100.25	Acțiunile băncii austro-ungare	858. —
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	100.25	Act. băncii de credit ungar	304. —
Bonuri cu cl. de sortare	100.25	Act. băncii de credit austr.	295. —
Bonuri rurale transilvane	101.25	Argintul — Galbin	5.78
		impărătesc	5.78
		Napoleon-d'or	9.76 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.20
		Londra 10 Livres sterlinge	123.35

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 30 Noembrie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	—	—
Renta rom. amort. (5%)	—	—
convert. (6%)	—	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	—
Credit fonc. rural (7%)	—	—
" " " (5%)	87 1/4	—
" " " urban (7%)	—	—
" " " (6%)	—	—
" " " (5%)	—	—
Banca națională a României	1180	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	247,285,290	294,297
" " Națională	—	—
Aur	11.75%	12%
Bancnote austriace contra aur	2.05	2.07

Cursul pieței Brașov

din 16 Decembrie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump.	8.68	Vënd.	8.72
Argint românesc	"	8.60	"	8.64
Napoleon-d'or	"	9.74	"	9.75
Lire turcesce	"	10.98	"	11. —
Imperiali	"	9.98	"	10. —
Galbeni	"	5.70	"	5.72
Scrisurile fonc. »Albina«	"	100—	"	101.50
Ruble Rusesci	"	1250—	"	1260—
Discontul	"	7—10 %	"	pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Societatea comercială română Bassarabianu Calfoglu & Comp.

BULETINŪ
BRĂILA 1 Decembrie 1884.

Vëndător	Cumperător	Felul	Kilo	Libre	Prețul	Notițe
Ilieff	G. Mendl	Orzū	380	46—	39	25 Magasie
d-to	d-to	"	150	45 1/2	38	25 "
Theoharidis	d-to	"	150	44 1/2	37	25 "
Braunstein	Chrissoveloni Fils & C-ie	"	75	43 1/2	36	50 "
Galiatzatos	d-to	"	90	41—	33	— "
D. Tétene	L. Mendl & C-ie	Meiu	860	57 & 57 1/2	44	— Caic & Šlepp

Publicațiune.

Dreptul de cârciumărită ală familielor boeronele din Veneția inferiōră se va esarēndă în licitațiune publică în 24 Decembrie 1884 la cancelaria comunală, începēndu din 1-ma Ianuarie 1885 pre durata de 3 ani cu prețul esclamărei de 1200 fl. v. a. Licitanții au a depune vadiu de 10% dela prețul esclamărei.

Condițiunile mai de aprōpe se pot vedē la cancelaria comunală.

Veneția inferiōră în 10 Decembrie 1884.

Familiele boeronele.

2—3

De observatū.

Epilepsia.

Cei ce suferū de spasuri, de cārcei și de nervi găsescū ajutorū sigurū prin metoda mea. Onorariile se dau după ce se vorū observa succese.

Tractarea în scrisū. S'au vindecatū sute de ōmenī.

Prof. Dr. Albert,

distinsū, pentru deosebitele succese, de cātră societatea științifică franceșă cu marea **medaliă de aur** cl. I.

6. Place du Frōne, PARIS.

1—3

Insciințare!

In înțelesul Art. de lege XVIII § 35 din anul 1871 se aduce la cunoscință, că la 22 Decembrie a. c. la 3 ore postm. se va ținē în casa sfatului ședință publică, în care se va compune lista viriliștilor pentru reprezentanța comunei orășenesci pro 1885.

Brașovū în 13 Decembrie 1884.

Comisiunea pentru compunerea listei de viriliști.

Mersul trenurilor

pe linia **Predealū-Budapesta** și pe linia **Teiușū-Aradū-Budapesta** a călei ferate orientale de statū reg. ung.

Predealū-Budapesta				Budapesta-Predealū				Teiușū-Aradū-Budapesta			Budapesta-Aradū-Teiușū.				
	Trenū accelerat	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū accelerat	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus	Trenū de persōne	Trenū omnibus		
Bucuresci	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiușū	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35
Predealū	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55
Timișū	1.33	—	—	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulū de josū	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28
Brașovū	2.06	—	—	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibotū	4.35	11.43	—	Aradū	3.35	5.30
Feldiōra	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovațū	4.00	6.20
Apatia	2.44	7.09	6.28	Vărad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyorok	4.16	6.39
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Győrök	4.47	7.19
Homorodū	3.18	8.09	7.42	Mezō-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Paulișū	5.02	7.39
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Radna-Lipova	5.25	8.11
Sighișōra	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Conopū	5.57	8.49
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Bêrzova	6.18	9.18
Mediașū	5.39	11.36	12.43	Ciucia	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Soborșin	7.11	10.27
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	Huedin	6.52	1.48	5.28	—	Bêrzova	9.19	5.30	—	Zam	7.48	11.18
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Stana	7.32	3.21	6.01	—	Conopū	9.40	5.58	—	Gurasada	8.22	11.57
Blașū	—	12.54	2.27	Aghiriș	7.51	3.54	—	—	Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27
Crăciunelū	7.02	1.29	3.06	Ghirbēu	8.12	4.34	—	—	Paulișū	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.02	12.57
Teiușū	—	1.45	3.22	Ghirbēu	8.24	4.52	—	—	Gyorok	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45
Aiudū	7.38	2.26	4.15	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Glogovațū	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58
Vințulū de susū	7.55	2.48	4.44	Clușū	8.57	5.40	7.08	—	Aradū	12.32	8.05	9.45	Orăștia	10.47	3.46
Uiōra	—	3.12	5.10	Apahida	9.23	6.00	7.18	—	Szolnok	12.00	8.45	6.10	Șibotū	11.14	4.20
Cucerdea	—	3.19	5.19	Ghiriș	9.50	6.29	—	—	Budapesta	4.00	2.10	7.27	Vințulū de josū	11.46	5.06
Ghirișū	8.24	3.36	5.47	Ghiriș	11.15	8.14	8.29	—	Viena	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15
Apahida	8.48	4.10	6.38	Cucerdea	12.04	9.49	8.53	—		6.20	—	—	Teiușū	12.53	7.00
Clușū	—	5.39	8.51	Uiōra	12.12	9.58	—	—							
Nedeșdu	10.08	5.59	9.18	Vințulū de susū	12.19	10.07	—	—							
Ghirbēu	10.18	6.28	8.00	Aiudū	12.45	10.42	9.17	—							
Aghirișū	—	6.54	8.34	Teiușū	1.15	11.32	9.40	—							
Stana	—	7.10	8.59	Crăciunelū	1.44	12.03	—	—							
Huedinū	—	7.25	9.35	Blașū	2.00	12.24	10.12	—							
Ciucia	—	7.49	10.16	Micăsasa	2.34	12.43	—	—							
Bucia	11.33	8.11	11.04	Copșa mică	2.52	1.22	10.45	—							
Bratca	12.06	8.52	12.17	Mediașū	3.27	2.24	11.07	—							
Rév	—	9.11	12.47	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—							
Mezō-Telegd	12.25	9.52	2.05	Sighișōra	4.50	4.17	12.15	—							
Fugyi-Vásárhely	1.11	10.27	3.08	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—							
Vărad-Velinte	—	10.46	3.39	Homorod	6.47	7.07	1.32	—							
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—							
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	Apatia	8.09	8.46	2.24	—							
Szolnok	3.14	1.47	11.05	Feldiōra	8.41	9.20	2.44	—							
Buda-pesta	5.10	4.40	2.37	Brașovū	9.20	10.15	3.15	—							
Viena	7.30	7.44	6.40	Timișū	—	6.00	3.25	—							
	2.00	6.20	2.00	Predealū	—	6.57	4.03	—							
				Bucuresci	—	7.32	4.28	—							
							10.25	—							

Nota: Ōrele de nōpte suntū cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI, Brașovū.